

ת"פ 68840/01/18 - מדינת ישראל נגד בלאץ' אלבצ'או

בית משפט השלום באילת

ת"פ 68840-01-18 מדינת ישראל נ' אלבצ'או
תיק חיצוני: 40144/2018

בפני	כבוד השופט תומר אורינב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	בלאץ' אלבצ'או

החלטה

לפני בקשת הנאשמת להפרדת אישומים.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום האוחז בשני אישומים.

על פי הנטען באישום הראשון, ביום 23/01/18, סמוך לשעה 18:20, יצאה הגב' אמל מרגאן אלפוגה (להלן - אמל) יחד עם בן זוגה הרון מוחמד (להלן - מוחמד), ממכולת אשר נמצאת ברחוב חורב באילת, אשר מכונה המכולת "הצהובה" (להלן - המכולת).

מיד ובסמוך, פנתה הנאשמת, כשהיא תחת השפעת אלכוהול, אל מוחמד ושאלה לשלומה, ומוחמד בתגובה אמר "הכל בסדר".

נוכח חילופי הדברים בין הנאשמת למוחמד, התגלוע וויכוח בין אמל לנאשמת. במעמד זה, אמל תקפה את הנאשמת בכך שדחפה אותה והחלה קטטה בין הצדדים אשר במלכה הלמו זו בזו. לאחר שאחרים הפרידו בין אמל לנאשמת, זו האחרונה לקחה בקבוק בירה בידה והלכה לכביש הסמוך למכולת, כאשר אמל הולכת אחריה. בשלב זה שוב התפתחה קטטה בין אמל לנאשמת, במהלכה תקפה הנאשמת את אמל ופצעה אותה, בכך שהשליכה לעברה בקבוק זכוכית אשר פגע באזור פניה וגרם לה חבלות שונות ואלה הצריכו קבלת טיפול רפואי. גם לנאשמת נגרמו חבלות בדמות סימני שריטות ונשיכות בגופה.

על רקע עובדות אלו, יוחסו לנאשמת עבירה של פציעה כשהעברין מזויין, עבירה לפי סעיפים 334 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 ועבירה של תגרה, עבירה לפי סעיף 191 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

על פי הנטען באישום השני, בתאריך 20/01/18 סמוך לשעה 21:00, בקרבת המכולת, תקף אברהים מוחמד (להלן -

אברהים) את בן זוגה של הנאשמת, מליק יוסרי (להלן - מליק) והתפתחה קטטה בין הצדדים. בהמשך, הגיעה הנאשמת למקום, החזיקה בידה בקבוק זכוכית והשליכה אותו בחוזקה לעברו של מליק, בכוונה לפגוע בו, אך הבקבוק חלף בצמוד לגופו. מיד, אדם אחר הדף את הנאשמת והרחיק אותה ממליק. בשלב זה, ניסתה המתלוננת לקחת בקבוק זכוכית נוסף, מאדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, כאשר האחר מתנגד פיזית ללקיחת בקבוק הזכוכית.

על רקע עובדות אלו, יוחסה לנאשמת עבירה של ניסיון לחבלה כשהעברין מזוין, עבירה לפי סעיפים 334 ו - 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

הנאשמת עתרה, כאמור, להורות על הפרדת האישומים וזאת מחמת שלא התקיימו התנאים הקבועים בסעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן - החסד"פ) בדבר צירוף אישומים.

בהקשר זה טענה הנאשמת כי למעט זהות המקום בו התרחשו האירועים, האישומים אינם מכילים אותן עובדות או עובדות דומות, וכי אין המדובר בסדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת. באישום הראשון, מעשי הנאשמת נעשו מתוך הגנה עצמית, לאחר שהיא הותקפה על ידי אמל, ואילו באישום השני, הנאשמת אינה צד לאירוע, במהלכו התקוטטו שני גברים, ובמהלכו היא ניסתה לתקוף את אחד מהם. עוד טענה הנאשמת, כי היא אינה נוהגת להסתובב ברחובות העיר כאשר בקבוק זכוכית בידה. לחילופין, טענה הנאשמת, כי גם אם מדובר באותן עובדות או בעובדות דומות, הרי שצירוף האישומים יש בו כדי להשחיר את פניה ולפגוע בסיכוייה שקו הגנתה, במיוחד זה הנוגע לאישום הראשון, יזכה לאמון בית המשפט, כך שעלול להיווצר עיוות דין.

המאשימה עתרה לדחות את הבקשה להפרדת אישומים מהטעם שהאישומים מתבססים על עובדות דומות, שהרי עניינם של שני האישומים הוא עבירות אלימות שבוצעו תוך שימוש בבקבוק בירה. עוד טענה המאשימה, כי אין בצירוף האישומים כדי "להשחיר" את פניה של הנאשמת ולפגוע בהגנתה והפנתה בהקשר זה לבג"צ 5283/98.

סעיף 86 לחסד"פ קובע כדלקמן:

"מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת; בצירוף אישומים כאמור מותר, על אף כל דין אחר, לצרף לאישום בבית משפט מחוזי גם אישום בעבירה שאינה פשע."

כפי שניתן להיווכח, אחד התנאים לצירוף אישומים הוא שהאישומים מבוססים על עובדות דומות, היינו שיש מכנה עובדתי משותף בין האישומים.

ודוק, כל שנדרש הוא דמיון מבחינת העובדות להבדיל מדמיון מבחינת טיב המעשה ואופיו (ת"פ (מחוזי - נצ') 592/97 **מדינת ישראל נ' שאולוב** (26/11/97)).

בענייננו, קיים מכנה עובדתי משותף בין שני האישומים. שני האישומים עוסקים באירועי אלימות שהתרחשו באותו מקום

(המכולת), בסמיכות זמנים, ובשניהם מעורבת הנאשמת. כמו כן, בכל אחד מהאירועים, נטלה הנאשמת בקבוק בירה והשליכה אותו לעבר אחר, בכוונה לפגוע באותו אחר. העובדה שאירוע אחד נושא, לטענת הנאשמת, אופי של הגנה עצמית ואילו באירוע האחר היא בבחינת "תוקפת", אינה משנה מהמכנה העובדתי המשותף הקיים בין האישומים.

אין בידי גם לקבל את טענתה הנוספת של הנאשמת, לפיה צירוף האישומים יש בו כדי "להשחיר" את פניה. **ראשית**, לא הונח בסיס ממשי לקיומו של חשש ששמיעת האישומים יחד עלולה לפגוע בהגנת הנאשמת. **שנית**, בית המשפט הוא מקצועי ומכל מקום יזהיר את עצמו שלא להשליך מעובדות העולות ביחס לאירוע אחד על עובדות האירוע השני. **שלישית**, בית המשפט באילת הוא בית משפט קטן, עם מספר מצומצם של מותבים. במצב דברים זה, המותבים שומעים במקביל, פעמים רבות, מספר תיקים של אותו נאשם (ולעיתים אף תיקים אזרחיים בהם מעורב אותו נאשם) תוך הקפדה על הבחנה בין תיק לתיק ומבלי שאי פעם נטענה טענה או הוכחה טענה לעיוות דין. בזהירות המתבקשת ינהג בית המשפט גם בעניינה של הנאשמת (השוו עם האמור בבג"צ 5283/98 **חדר נ' הרכב השופטים צמח נאור וארד בית המשפט המחוזי ירושלים**, פ"ד נה (3) 721).

סוף דבר, אני קובע כי האישומים צורפו כדין ואני דוחה את בקשת הנאשמת להפרדת אישומים.

הנאשמת תגיש מענה בכתב לכתב האישום תוך 30 ימים.

התיק יובא לעיוני בתום המועד.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.